

Ahmed Şara İslam'ı Tatbik Etme Konusunda Aciz Değildi Ancak O Baştan Kafir Batılı Sisteme Dahil Oldu

Bu Yüzden Bahaneler Uydurmayı ve Gerçeği Çarpıtmayı Bırakın!

Bu, değişim sürecine liderlik edenlerin çoğunda var olan siyasi bilincin eksikliğinin ve İslami hadarat projesine dair tasavvurun kaybolmasının acı bir sonucu olup böylece şu iki musibet birleşmiştir; birincisi zorlu 105 yıl boyunca İslam'ın yönetim ve hayattan uzak kalmasından dolayı mevcut sorunlara yönelik İslam'ın çözümlerine ve tedavilerine yönelik ideolojik tasavvurun yokluğu olup bununla birlikte, eğitim müfredatı ve kendisine göre yaşadığımız kültürel ve siyasi hayat yoluyla aşılana laikliğin kuralları, standartları, vizyonları ve çözümleriyle gerçekleşen kültürel istila aracılığıyla zihinleri ezen sömürgeci gerçeklik musibeti olup bunlar, sömürgeci Batı'nın kültür ve medeniyetinin kızlarından başka bir şey değildir. Böylece her siyasi vizyonun bakış açısı ve pusulası, Batılı kapitalist laik sistemi ve onun sunduğu çözüm ve tedaviler olmuş ve bu kültürel ve siyasi gerçeklikle birlikte, İslam akidesine ve İslam'ın bakış açısına dayalı siyasi bilinç ve sorunlarımızın Hanif şeriatımızın hükümlerine göre çözülmesi ortadan kalkmıştır

Bugün Suriye ve onun Cumhurbaşkanı Ahmed Şara'nın durumu, İslam ideolojisinin ve onu ölçme, vakıasını belirleme ve değerlendirme konusunda siyasi bilincin yokluğunun tipik bir örneğidir. Suriye'deki yönetici ve yönetimin, kanun ve siyasi sistem olarak İslam'a aykırı olmasının açık ve bariz bir durum olduğunu belirtmekte fayda vardır...

Öncelikle Ahmed Şara'nın Suriye yönetimi ve siyaseti için anayasa ve kanun olarak benimsediği anayasa bildirgesinin referansının, laiklik olduğu gizlenemeyecek şekilde açıktır; tıpkı kendisinin anayasa bildirgesinin giriş bölümü ve kanunlarının olumlu nedenleri hakkında yaptığı açıklamada olduğu gibi. Örneğin anayasa bildirgesinin girişinde şöyle geçmektedir: "Köklü ve özgün değerlere, yerleşik ulusal ve insani ilkelere dayalı olmak, özellikle 1950 bağımsızlık anayasası olmak üzere daha önce Suriye ruhundan ilham alarak sağlam anayasal yönetimin kurallarını oluşturmaya hırs göstermek ve bu bildirge için sağlam bir temel olan 29 Ocak 2025 tarihinde yayınlanan Suriye Devrimi Zafer Bildirgesi'nde belirtilenleri uygulamak; böylece Cumhurbaşkanı gelecekteki anayasa bildirgesini yayınlamakta olup onun giriş bölümü ise ondan ayrılmaz bir parçadır..."

Ahmed Şara'nın anayasa bildirgesinin anayasal temeli, ulus devleti tasarlayan sömürgeci kâfir Batı'nın anayasası ve lanetli Esad ailesinin anayasalarıdır.

Ardından Ahmed Şara, gaspçı varlıkla normalleşme ihanetinin ön hazırlıklarına dahil olmuştur; zira Suriye Dışişleri Bakanı Esad Şeybani ile gaspçı varlığın Stratejik İşler Bakanı Ron Dermer arasında Paris'te gerçekleşen skandal niteliğindeki görüşme, Ahmed Şara yönetiminin açıkça kabul ettiği Yahudi varlığının liderleriyle yapılan ilk resmi görüşme olup bu görüşme, Birleşik Arap Emirlikleri, Azerbaycan ve Paris'te yapılan bir dizi ilan edilmemiş görüşmenin ardından gerçekleşmiştir. Hem de Yahudi varlığının Gazze halkını yok etmeye ve Suriye'de geniş çaplı arbedesine devam etmesine rağmen.

Bunun üzerine Ahmed Şara, sömürgecinin kurduğu ulusal sisteme ve sömürgecinin işlevsel bölgesel sistemine dalmış ve birbiri ardına bölgedeki işlevsel devletçiklerin yöneticilerini ziyaret etmiştir. Bu da onun, onların işlevsel bölgesel rejimlerinin ve onların yaklaşımlarının, politikalarının ve sömürgeciye olan ajanlıklarının bir parçası olduğu anlamına gelmektedir.

Üçüncü sac ayağı ise Suriye'nin kapılarını Amerika'ya açması ve onun uluslararası sömürgeci sistemine dahil olması olmuştur; zira onun (Şara), Birleşmiş Milletler'e yaptığı ziyareti uluslararası sistemi kabul ettiğinin bir göstergesi olup bunu Washington'a yaptığı skandal ziyaret ve Suriye'nin anahtarlarını Trump'a teslim etmesi izlemiştir. Bunun üzerine Trump, Golan'ı ayırmış ve onu Yahudi varlığına teslim etmiştir; buna müteakip Ahmed Şara'nın Dışişleri Bakanlığı, Golan'ın olmadığı Suriye haritasını yayınlarak Trump'ın İslam toprakları olan Golan'ı gasp etme konusundaki suçunu kabul etmiştir. Ardından İslam'a ve halkına karşı savaşmak için Haçlı Amerikan ittifakına katılması ve bununla birlikte Ahmed Şara'nın kafir Batı sisteminin ve onun uluslararası ve bölgesel sisteminin içine tamamen dalması gelmiştir. Bu da Amerikan elçisinin "Suriye bizim tarafımıza döndü" şeklinde açıklama yapmasına ve bundan daha da iğrenç olanı, Amerikan başkanı Trump'ın "Suriye hükümeti ve yeni başkan bizimle birlikte savaştı" şeklinde açıklama yapmasına yol açmıştır. Bunu ise Ahmed Şara'nın Washington'ın İslam'a karşı savaşındaki kararlarına tamamen boyun eğdiğine ve Suriye'nin sömürgeci için işlevsel ulusal bir devlet olarak geri döndüğüne dair ifşa edici ve skandal niteliğindeki kanıtlar izlemiştir. Ulusal devletin şartlarından biri de, gaspçı varlığı yatıştırmak ve onun Suriye'deki arbedesine boyun eğmek ve (eski rejimin kalıntıları, El-Hicri ve grubu, SDG fraksiyonu ve kıyıdaki Nusayriler) gibi Suriye'deki tüm hainlerle anlaşmak ve buna karşılık, İslam projesini ve azim İslam projesi taşıyıcılarının en hayırlı olanları temelinde kurtuluş davasını taşıyan herkese ve mücahitlere karşı koymaktır. Böylece Müslümanların zulme uğramaları, hapsedilmeleri ve suçlu muamelesi görmeleri, Ahmed Şara'nın politikası haline gelmiştir. Bunu ise Beşar Esad'ın cani rejiminin kalıntılarından en azılı suçlulara af çıkarılırken İslam davasını taşıyan masum insanlara on yıllarca süren zalim cezalar verilmesi takip etmiştir. Böylece Ahmed Şara'nın politikaları doğrultusunda felaketler birbirini takip etmiştir.

Sorun yeni yönetimde ve yöneticisi Ahmed Şara'da değildir; aksine sorun, onun ulusal devletinde, anayasal bildirgesinde, sömürgecinin işlevsel bölgesel sisteminin bir parçası olarak Arap Birliği'ne ve Birleşmiş Milletlere üyeliğinde, sömürgeci Batı'nın uluslararası sistemini kabul etmesinde, Amerika'nın Suriye üzerindeki nüfuzunda, onun (Şara) Amerikan özel elçisi Tom Barrack'a boyun eğmesinde, İslam'la savaşmak için Haçlı Amerikan ittifakına katılmasında ve bunu, İslam projesini taşıyanları ve mücahit kardeşlerini hapsedmek ve onların, yeraltı bodrumlarında ve maskeli yargıçlar tarafından Haçlı mahkemelerini anımsatan mahkemelerde yargılanması, sahte bir şekilde suçlanmaları ve hazırlanmış zalim kararlar yoluyla sahada gerçekleştirmesindedir. Bundan daha da iğrenç olanı ise, Haçlı koalisyonuna ait uçakların, Suriye'nin yöneticisi Ahmed Şara'nın onayıyla Suriye topraklarındaki İslam'ın evlatlarını bombalayıp öldürmesidir. Dolayısıyla bütün bunlar ve daha fazlası, yeni rejimin ve başkanı Ahmed Şara'nın Batı'nın laik sömürgeci sistemi ve onun kâfir, baskıcı ve İslam düşmanı uluslararası sistemiyle derinden iç içe olduğunun kesin bir kanıtıdır.

Ancak sorun, yeni hükümeti ve politikalarını değerlendirirken bazılarında İslami standardın ve Şerî ölçünün olmamasıdır ki işte facia burada yatmak olup bununla birlikte, laik gerçekçiliğin ve laik sömürgeci gerçekliğin standartlarının, yargılama ve değerlendirme için kurallar ve ölçüler haline gelmiş olmasıdır. Ayrıca laik faydacı maksatlar, tarihi olayların tarafı olarak yorumlanması, yol gösterici Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in siretinin ve Hudeybiye'nin laik bir şekilde okunması, sömürgecinin etkileri ve sonuçlarının, yeni hükümeti değerlendirmek, dahası onu İslamlaştırmak için gerekçeler ve bahaneler haline gelmiş olmasıdır!

Bu laik labirentlerin ortasında, şerî hükümler geçersiz kılınmakta, fıkhi pusula ve şerî standartlar kaybolmakta ve yeni yönetimin değerlendirilmesi İslam temelinde yapılmamaktadır. Bu ikilemin kaynağı, sömürgeci tarafından bize dayatılan ve bir asırdan fazla süredir yaşadığımız laik yaşamdır ki bu yaşam, sömürgecinin eğitim müfredatı, kültürel ve siyasi atmosferi sayesinde zihinlerimizi kendi kuralları, standartları, vizyonları ve laik yaklaşımlarıyla şekillendirip ezmiştir. Bundan daha da kötüsü, buna İslami bir görünüm eklenerek aldatmacanın ve trajedinin tamamlanmış olmasıdır.

Müslümanların zihinlerinde kök salmış olan bu laik standart, demokrasiyi laik küfür sistemi olmaktan çok, doğru bir yönetim biçimi, ulus devleti arzu edilen modern devlet şekli, insan hakları, özgürlükler ve eşitliği halkın taleplerinden bir talep, Batı'nın uluslararası sistemiyle ilişki kurulmasını devletin dış politikası, dahası onu tanınması, kapitalist piyasa ekonomisini ise kalkınma ve refaha giden bir kapı, böylece seküler yapıyı, onun kanunları, sistemleri ve politikaları ve sistemin geçerliliğinin ve yozlaşmasının standardı haline getirmiştir!

Daha da şok edici olan ise, yeni yönetimi destekleyen ve onu meşrulaştırmak için iğrenç hukuki argümanlar uydurarak onun yasalarını, sistemlerini ve politikalarını haklı gösteren bazı kişilerin yaptıklarıdır. Bu insanlar sayesinde, fıkıh ve fakih ortadan kaybolmuş, uydurma hikayeler yaygınlaşmıştır; dolayısıyla bizler, fıkıh ve fakihin vakıayı anlamak, menatını kavramak için kullandıkları yöntemleri, ardından ilgili delilleri takip etmek, toplamak, incelemek ve anlamak ve son olarak da şerî hükmü istinbat etmek konusunda onlarla birlikte değiliz. Aksine şeriatı ve onun standartlarını, fıkıh ve hükümlerini reddeden temel seküler standartlar ve egemen seküler siyasi gerçekçilik, bir standart ve ölçü olarak kabul edilmektedir; dolayısıyla bazıları için mesele, yeni hükümetin gerçekliğini araştırmak, onu tanımak ve ardından onu İslam temelinde değerlendirmek değil onun geçerliliğini raporlamaktır. Dahası laik siyasi gerçeklik bu sonucu garanti etmekte olup (Trump'ın yeni yöneticiye övgüsü bunun kanıtıdır!), ardından onun gerçekliğini tahrif etmek için kanıtlar toplanıp uydurulmaktadır.

Müslümanlar olarak bizim hayati davamız, Allah'ın indirdiği ile hükmetmek olduğunu bilmek gerekir; bu mesele, bir yöneticiyi başka bir yöneticiyle değiştirmekle değil, sömürgeci Batı'nın İslam topraklarına ektiği Batılı laik kapitalist sistemi tamamını kökünden söküp atmakla çözülebilir. Batılı laik kapitalist sistem ise sadece bir bütün olarak İslam ile hükmetmek yoluyla kökünden sökülüp atılacaktır.

Sistemin ve yöneticinin meşruiyeti, şeriatın egemenliğinden ve Allah'ın şeriatına göre yönetmekten ayrılamaz; şöyle ki, İslam akidesi devletin temelidir; yani devletin varlığı, cihazı, muhasebe edilmesi veya onunla ilgili herhangi bir şey,

İslam akidesini temel almadan var olamaz. Zira İslam akidesi, anayasa ve kanunların temeli olup bunlardan herhangi biri İslam akidesinden kaynaklanmadığı sürece hiçbir şeye izin verilmez; çünkü devletin anayasası ve kanunları, Kur'an ve sünnetin delillerinden istinbat edilen şerî hükümlerdir. Nitekim Celle ve Âla şöyle buyurmuştur: فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا “Hayır, Rabbine andolsun ki; aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin edip sonra haklarında verdiği hükümden dolayı içlerinde bir sıkıntı duymadan kendilerini tamamen teslim etmedikçe iman etmiş olmazlar.” [Nisa 65] Ayrıca Aişe Radiyallahu Anhe'nin hadisinden, Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir: مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَّيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ “Kim hakkında emrimiz olmayan bir iş yaparsa o reddolunur.” [Müttefekun Aleyh]

Ancak laikliğin ve onun kültürel ve siyasi gerçekliğinin en tehlikeli yönü, sahte bir İslami görünümle laik bir modelin kurulması yoluyla ortaya çıkan felaket sonuçlarıdır; böylece değişimin tavanı, sahte İslami görünümle donatılmış sömürgecinin görevlendirdiği başka bir laik sistem haline gelmiştir; bu sistem ise İslami geçmişe sahip olan yönetici tarafından pekiştirilip bu model, bir değişim okulu olarak ümmete ihraç edilmiştir. Felaketin şiddeti, sistemin yeni gerçekliğini İslami bir başarı ve gerçekleştirmiş bir değişim için İslami bir hedef olarak kabul etmek yoluyla ümmetin böyle bir sistemle uyuşturulmasında yatmaktadır; bu da ümmetin yerinde sayması ve gerilemesi anlamına gelmektedir.

Yeni gerçeklik bilinir ve beğenilir bir hale gelmiş olup onu muhasebe etmek veya inkar etmek ise münker ve iğrenç bir davranış olarak görülmekte olup bugün Suriye'de yaşananlar bunun en iyi kanıtıdır. Zira Suriye yöneticisi Ahmed Şara'nın Allah'ın şeriatını askıya almasını ve sömürgeci Amerika'nın politikalarına dahil olmasını muhasebe eden ve kınayan herkes, inkar, hatta sövme ve düşmanlıkta ahlaksızlık konumunda görülmektedir. Hatta Müslüman, sanki celil bir sahabeye saldırmış ve İslam ehlinin gazabını üzerine çekmiş gibi görülmektedir!

Tıpkı yalan ve iftirayla tevhid devleti olarak adlandırdıkları Suudi Krallığı'nın bazı fitneleri ve onun felaketinin sonuçlarının, şu saate kadar birçok insanı kasıp kavurmaya devam etmesi gibi; zira bizleri sömürgeci Batı'nın küfrüyle yönetip siyaset etmiş olsalar da sömürgecinin ajanlarına itaat etmeyi esas alan sapkın, tahrif edilmiş ve habis bir okul kurulmuştur.

Ömrüme yemin olsun ki en büyük trajedi ve felaket, değişimin çıtasının, İslam temelinde sömürgecilikten kurtulmak yerine sömürgecinin bekçisinin değiştirilmesi ve kafir sömürgecinin sisteminin ve onunla birlikte sömürgecinin hapishanesinin kalmaya devam etmesi olmuştur.

أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شِقَاٍ جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

“Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılacak bir yarın kenarına kurup, onunla beraber kendisi de çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.” [Tevbe 109]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Münâci Muhammed